Lieta Nr.C37065317
Lietvedības Nr.C-0126-18/3

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā, 2018.gada 1.februārī

Tukuma rajona tiesa,
tiesnese K.Vanaga,
ar tiesas sēžu sekretāri G.Reidi,
atklātā tiesas sēdē, 2018.gada 18.janvārī, izskatīja civillietu, Ārvalsts komersanta PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 21.jūnijā Ārvalsts komersants PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā (turpmāk tekstā prasītāja) cēla tiesā prasību pret /pers. A/ (turpmāk tekstā atbildētājs), kurā prasītāja norāda, ka 2007.gada 14.aprīlī starp likvidējamo AS "Latvijas Krājbanka" (turpmāk tekstā banka) un atbildētāju tika noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.TK00-07-P-101, saskaņā ar kuru atbildētājam tika izsniegts naudas aizdevums 4000 latu jeb 5691,49 *euro* apmērā.

Saskaņā ar līguma noteikumiem, aizdevuma atmaksas termiņš noteikts 2011.gada 1.maijs. Noteikta procentu likme 20% gadā. Līgumsods, saskaņā ar līguma noteikumiem par termiņā neatmaksātu aizdevumu un/vai nesamaksātiem procentiem paredzēts 0,5% dienā.

Prasītāja norāda, ka 2008.gada 30.maijā likvidējamā AS ,,Latvijas Krājbanka" un SIA ,,MG Projekts" noslēdza aizdevuma līgumu Nr.RC61-08-A-032, kura saistību izpildes nodrošināšanai 2008.gada 30.maijā likvidējamā AS ,,Latvijas Krājbanka" un SIA ,,MG Projekts" noslēdza komercķīlas līgumu Nr.RC61-08-A-032. Saskaņā ar komercķīlas līgumu SIA ,,MG Projekts" ieķīlāja mantu kā lietu kopību, ieskaitot ķermeniskas un bezķermeniskas lietas, tai skaitā prasījuma tiesības. Ņemot vērā, ka SIA ,,MG Projekts" neveica saistību izpildi, likvidējamā AS ,,Latvijas Krājbanka" 2012.gada 23.jūlijā iesniedza SIA ,,MG Projekts" un nosūtīja Uzņēmumu reģistram paziņojumu par komercķīlas tiesības izlietošanu.

2012.gada 30.augustā Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņēma lēmumu Nr.6/9/110281/10092, par komercķīlas izlietošanas reģistrāciju, tādējādi likvidējamai AS ,,Latvijas Krājbanka" radās tiesības pārdot no komercķīlas līguma izrietošo komercķīlas priekšmetu par brīvu cenu.

2012.gada 31.augustā likvidējamā AS ,,Latvijas Krājbanka" un tās meitas kompānija SIA ,,Atlantijas nami", ievērojot Komerclikuma 38.panta un 43.panta noteikumus, noslēdza komercķīlas priekšmeta pirkuma līgumu, saskaņā ar kuru likvidējamā AS ,,Latvijas Krājbanka" pārdeva SIA ,,Atlantijas nami", SIA ,,MG Projekts" piederošo mantu kā lietu kopību, ieskaitot ķermeniskās un bezķermeniskas lietas, tai skaitā prasījuma tiesības.

2016.gada 5.aprīlī starp likvidējamo AS ,,Latvijas Krājbanka", SIA ,,Atlantijas Nami", (likvidēts 23.11.2016.), SIA ,,Krājinvestīcijas", (likvidēts 03.01.2017.), un prasītāju noslēgts prasījumu tiesību (Cesijas) līgums Nr.83/68, saskaņā ar kuru kreditors, cedēja (nodeva) prasītājam un prasītājs pieņēma no kreditora, no aizdevuma līguma izrietošās prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Ņemot vērā, ka atbildētājs no līguma izrietošās saistības kavēja, kreditore 2015.gada 24.novembrī nosūtīja atbildētājam paziņojumu par parādsaistībām, kurā informēja, ka tiek kavēti maksājumi un 2011.gada 20.novembrī ir iestājies aizdevuma līgumā noteiktais atmaksas termiņš, taču izsniegtais aizdevums nav atmaksāts, kā arī nav samaksāts līgumsods un likumiskie nokavējuma procenti.

2016.gada 3.maijā prasītāja nosūtīja atbildētājam paziņojumu par 2016.gada 5.aprīlī noslēgto cesijas līgumu Nr.83/68, kurā norādīja, ka neizpildīto saistību apmērs ir 11712,18 *euro* apmērā. Pēdējais maksājums no atbildētāja saņemts 2013.gada 13.februārī.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1764., 1811., 1828., 1934. un 1943. pantu, Civilprocesa likuma 8., 10., 41., 97., 189., 190., 191., 192., 193., 195., 250.^{19}, 250.^{20}pantu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja aizdevuma pamatsummu 5577,23 *euro*, līgumiskos procentus 1691,08 *euro*, līgumsodu 557,72 *euro* un likumiskos procentus 1550,48 *euro*, kopā piedzenot 9376,51 *euro*. Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja samaksāto valsts nodevu 591,70 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*, kā arī atzīt prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus - 6% gadā, līdz sprieduma izpildei.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus par celto prasību nav sniedzis.

Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Tiesā saņemts prasītājas lūgums par lietas izskatīšanu bez prasītāja klātbūtnes, prasību uztur pilnā apmērā.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies. Atbildētājam tiesas pavēste nosūtīta uz deklarēto dzīvesvietu, kur atbilstoši Civilprocesa likuma 56.pantam, personai ir pienākums būt sasniedzamai.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, lietu iespējams izskatīt bez prasītājas pārstāvja un atbildētāja klātbūtnes tiesas sēdē, jo nesaskata Civilprocesa likuma 209. vai 210.pantā noteiktos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai.

Tā kā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.^{1}pantu, tiesai ir pamats taisīt lietā aizmugurisku spriedumu. Civilprocesa likuma 208.^{1}panta trešās daļas ierobežojumi aizmuguriska sprieduma taisīšanai lietā nav konstatēti.

Motīvu daļu

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.panta noteikumiem, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Ar 2016.gada 5.aprīļa prasījuma tiesību pirkuma (cesijas) līgumu Nr.83/68 (lietas 12.lapa) pierādīts, ka likvidējamā AS ,,Latvijas Krājbanka",

SIA "Atlantijas Nami" un SIA "Krājinvestīcijas" nodeva un Ārvalsts komersants PlusPlus Baltic OU pieņēma prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Civillikuma 1793.panta 3.punkts noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata vai labprātīgi, savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu, cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina. Civillikuma 1805.pants nosaka, ka cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi prasījuma tiesību pāreju no aizdevuma izsniedzējas, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka", un prasību cēlusi pamatoti.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma.

No lietas materiāliem izriet, ka 2007.gada 17.aprīlī starp atbildētāju un banku noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.TK00-07-P-101 (lietas 10.lapa), saskaņā ar kuru atbildētājam piešķirts aizdevums 4000 latu jeb 5691,49 *euro* apmērā, ar atmaksas termiņu 2011.gada 1.maijs.

Parakstot līgumu, atbildētājs apliecinājis, ka ar bankas līguma noteikumiem ir iepazinies un savas saistības apzinās pilnībā. Atbildētājs nav apstrīdējis minēto līgumu, un tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka līgums būtu atcelts vai atzīts par spēkā neesošu, tādēļ tiesa secina, ka minētais līgums ir saistošs abām pusēm.

Prasītāja savas saistības, kas izriet no Patēriņa kredīta līguma, ir izpildījusi un aizdevumu atbildētājam izsniegusi, ko pierāda lietas materiāliem pievienotais atbildētāja konta izraksts (lietas 11.lapa).

No prasības pieteikumā norādītā un prasības summas aprēķina (lietas 26.lapa), izriet, ka atbildētājs savas saistības pret prasītāju nav izpildījis, atbildētājs nav veicis visus maksājumus līguma saistību izpildei. Pēdējo maksājumu atbildētājs veicis 2013.gada 13.februārī, atbildētāja nesamaksātā pamatparāda summa ir 5577,23 *euro*.

Saskaņā ar Civillikuma 1652.pantu, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc paražas.

Kā izriet no lietas materiāliem un Patēriņa kredīta līguma, pēdējā parāda atmaksas diena bija 2011.gada 1.maijs.

Saskaņā ar Civillikuma 1653.pantu, citos gadījumos, lai atzītu parādnieka nokavējumu, viņam jādabū papriekš atgādinājums no kreditora vai tā vietnieka.

No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja 2016.gada 3.maijā nosūtīja atbildētājam paziņojumu par prasījumu tiesību nodošanu prasītājai un parādsaistību atmaksu, kurā prasītāja lūdz līdz 2016.gada 26.maijam veikt parāda samaksu (lietas 17.-18..lapa). Atbildētājs savas saistības nav izpildījis, līdz ar to prasītāja pamatoti pieprasa visu saistības izpildi pēc līguma noteiktā termiņa.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, samaksa jāpierāda tam, kas to apgalvo. Lietā nav pierādījumu, ka atbildētājs līdz prasības celšanai tiesā vai līdz lietas izskatīšanai tiesā pieprasīto parāda summu būtu samaksājis labprātīgi. Atbildētājs tiesai paskaidrojumus nav iesniedzis, pret parādu nav iebildis. Līdz ar to no atbildētāja piedzenams pamatparāds 5577,23 *euro* apmērā.

Civillikuma 1753.pants nosaka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu. Civillikuma 1756.pants noteic pienākumu maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1946.pantu, procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti, vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Puses Patēriņa kredīta līgumā vienojušās, ka procentu likme par aizdevuma izmantošanu ir 20 % gadā.

Prasītāja aprēķinājusi līgumiskos procentus par aizdevuma izmantošanu, par laika periodu no 2007.gada 17.aprīļa līdz 2011.gada 1.maijam 1691,08 *euro* apmērā. Procentu parāda aprēķinā ņemta vērā līgumā noteiktā procentu likme un tiesai nav pamata šo procentu aprēķinu apšaubīt. Tiesa atzīst prasījumu par procentu piedziņu par pamatotu un apmierināmu prasības pieteikumā norādītajā apmērā.

Pamatots un apmierināms ir prasījums par likumisko procentu piedziņu.

Civillikuma 1759.panta 1.punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt minētā panta 2. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis.

Par laika periodu no 2011.gada 1.maija līdz 2017.gada 12.jūnijam, aprēķināti likumiskie 6% 1550,48 *euro* apmērā, kas piedzenami no atbildētāja, jo tiesai nav ziņu, ka atbildētājs pilnībā vai daļēji savu saistību būtu izpildījis.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Civillikuma 1720.pants paredz kreditora tiesību prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Savukārt Civillikuma 1721.pants nosaka, ka, ja kāds izpilda tikai daļu no savas saistības, tad tomēr viņam jāsamaksā viss līgumsods, bet ne tikai samērīgā daļa.

Patēriņa kredīta līguma 5.5.punktā, puses vienojušās, ka par saistību izpildes nokavējumu atbildētājs maksā līgumsodu, kas tiek noteikts 0,5% dienā.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājs ir kavējis savu saistību izpildi. Prasītāja ir aprēķinājusi līgumsodu 557,72 *euro* apmērā par periodu no 2007.gada 17.aprīļa līdz 2011.gada 1.maijam.

Tiesa atzīst, ka prasītais līgumsods ir samērīgs un atbilstošs atbildētāja nokavētajām saistībām. Līgumsods nepārsniedz Civillikuma 1716.panta trešajā daļā noteikto apmēru. Pārbaudot lietas materiālus tiesa nesaskata prasītājas negodprātīgu rīcību, kas būtu par pamatu prasības noraidīšanai.

No lietas materiāliem, tiesai nav pamata uzskatīt, ka lietā iestājies noilgums atbildētāja saistību izpildei. Kā izriet no lietā esošajiem dokumentiem, par neizpildīto saistību esamību pret banku atbildētājs brīdināts 2015.gada 24.novembrī (lietas 14.lapa), kā arī 2016.gada 3.maijā (lietas 17.-18.lapa) nosūtot atbildētājam paziņojumus. Turklāt, pēdējo maksājumu aizdevuma atmaksai, atbildētājs veicis 2013.gada 13.februārī. Minētie apstākļi pārtrauc noilgumu, atbilstoši Civillikuma 1905.pantam.

Līdz ar to, prasība ir pilnībā pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētājs savas saistības lietā izpildījis un parādu būtu pilnībā vai daļēji samaksājis. Atbildētājs noslēgto Patēriņa kredīta līgumu nav apstrīdējis, nav apstrīdējis lietā iesniegto parāda, procentu un līgumsoda apmēru.

Civilprocesa likuma 195.pants paredz, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 591,70 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 *euro*.

Kā izriet no lietas uzziņas lapas, lietā nav radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas būtu piedzenami no atbildētāja valsts labā un pārsniedz prasītājas samaksātos 3,20 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 97., 193., 195., 250.[25]pantu tiesa

nosprieda

prasību apmierināt

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu Ārvalsts komersantam PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā, reģistrācijas Nr.40103595574, aizdevuma pamatsummu 5577,23 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus 1691,08 *euro*, kas aprēķināti par laika periodu no 2007.gada 17.aprīļa līdz 2011.gada 1.maijam, līgumsodu 557,72 *euro*, likumiskos lietošanas procentus 1550,48 *euro*, kas aprēķināti par laika periodu no 2011.gada 1.maija līdz 2017.gada 12.jūnijam, tiesas izdevumus - valsts nodevu 591,70 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*, kopā piedzenot 9971,41 *euro* (deviņi tūkstoši deviņi simti septiņdesmit viens *euro*, četrdesmit viens cents).

Saistību izpilde veicama prasītājas AS "Swedbank" norēķinu kontā Nr.LV76HABA0551041569842, maksājuma mērķi norādot: /pers. A/, pk./personas kods/.

Noteikt Ārvalsts komersantam PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā, reģistrācijas Nr.40103595574, tiesības saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, sešus procentus gadā no pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei.

Noteikt /pers. A/ termiņu desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Maksājumus apliecinoši dokumenti sprieduma labprātīgas izpildes termiņā iesniedzami Tukuma rajona tiesas kancelejā.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Tukuma rajona tiesā, termiņu sprieduma pārsūdzēšanai skaitot no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2018.gada 15.februāra.

Atbildētājam ir tiesības 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas iesniegt Tukuma rajona tiesā pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese K.Vanaga